

წყაროები – „ჩვენი ქრისტიანული ცხოვრება და მსახურება“

11–17 ივლისი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | 2 საშუალო
20, 21

„იეჰოვა სამართლიანი ღმერთია“

it „გაბაონი“

გაბაონელების ისტორია საუკუნეებს ითვლიდა. თუმცა მეფე საულმა მათი გაწყვეტა განიზრახა და ბევრი მათგანი სიცოცხლეს გამოასალმა. გაბაონელები მოთმინებით ელოდნენ, როდის ჩაერეოდა იეჰოვა და აღადგენდა სამართალს. ეს ასეც მოხდა. დავითის მეფობის დროს ისრაელში სამწლიანი შიმშილობა ჩამოვარდა. როცა დავითმა იეჰოვასგან გაიგო, რომ შიმშილობის მიზეზი უდანაშაულო გაბაონელების სისხლისღვრა იყო, თავისთან მოიხმო ისინი, რათა გაეგო, როგორ შეიძლებოდა ამ დანაშაულის გამოსყიდვა. გაბაონელებმა აუხსნეს დავითს, რომ ოქრო და ვერცხლი ვერ გამოისყიდდა საულის დანაშაულს, რადგან კანონის თანახმად, კაცისმკვლელის სისხნელად გამოსასყიდის აღება არ შეიძლებოდა (რც. 35:30, 31). მათ ისიც ესმოდათ, რომ კანონიერი უფლების გარეშე არ შეეძლოთ დამნაშავის სიცოცხლის ხელყოფა. ამიტომ სანამ დავითი არ შეეკითხა, რისი გაკეთება შეეძლო სამართლიანობის აღსადგენად, მათ სიტყვა არ დაუძრავთ საულის ვაჟების დახოცვაზე. მართალია, გაბაონელთა სისხლისღვრაში მთავარი დამნაშავე საული იყო, მაგრამ პირდაპირ თუ ირიბად მის ვაჟებსაც ჰქონდათ ხელი გასვრილი ამ საქმეში (2სმ. 21:1–9). აქედან გამომდინარე, ეს არ იქნებოდა ის შემთხვევა, როცა შვილები მამების დანაშაულის გამო დაიხოცებოდნენ (კნ. 24:16). ისინი სამართლიან საზღაურს მიიღებდნენ, რადგან კანონში ნათქვამი იყო: „სიცოცხლე სიცოცხლით უნდა ზღოთ“ (კნ. 19:21).

1–7 აგვისტო

ღვთის სიტყვის საუნჯე | 1 მეფიები 1, 2
სწავლობთ საკუთარ შეცდომებზე?

it „სოლომონი“

როცა ადონიასა და მის თანამზრახველებს გიხონიდან მუსიკისა და ხალხის შეძახილი შემოესმათ: „დღეგრძელი იყოს მეფე სოლომონი!“, ძალიან შეეშინდათ და აქეთიქით მიმოიფანტნენ. ახალგამეფებულმა სოლომონმა ბოროტად არ გამოიყენა თავისი ძალაუფლება და შური არ იძია ადონიაზე, რითაც ცხადყო, რომ მისი მმართველობის დროს ხალხი მშვიდობიანად იცხოვრებდა. ადონია სოლომონის ადგილას რომ ყოფილიყო, დიდი ალბათობით, მას მაშინვე სიცოცხლეს გამოასალმებდა. შეშინებულმა ადონიამ იეჰოვას კარავს შეაფარა თავი. თუმცა სოლომონმა მსახურებს სასახლეში მიაყვანინა ის და უთხრა, რომ თუ ღირსეულად მოიქცეოდა, სიცოცხლეს არ დაკარგავდა; შემდეგ კი გაუშვა (1მფ. 1:41–53).

15–21 აგვისტო

ღვთის სიტყვის საუნჯე | 1 მეფიები 5, 6

მათ მთელი გული ჩადეს ტაძრის მშენებლობაში

it „კედრის ხე“

ათასობით მუშახელი იყო საჭირო, რომ სოლომონისა და ხირამის შეთანხმებისამებრ, უამრავი კედრის ხე მოეჭრათ, ხმელთაშუაზღვისპირეთში მდებარე ქალაქებში, ტვიროსში ან სიდონში გაეგზავნათ, ტივებად შეეკრათ და ზღვით იოპეში ჩაეტანათ; შემდეგ კი სახმელეთო გზით იერუსალიმში წაეღოთ (1მფ. 5:6–18; 2მფ. 2:3–10). სოლომონის წყალობით კედრის ხის მასალა იმდენად დიდი რაოდენობით ჩავიდა იერუსალიმში, რომ ის სიკომოროსავით მრავლად იყო (1მფ. 10:27; შდრ. ეს. 9:9, 10).

22–28 აპრილი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | 1 მეფეები 7

ღვთის სიტყვის სიღრმეები

it „ბანაობა“

იეჰოვასთვის წმინდა მსახურების შესასრულებლად აუცილებელია ფიზიკური სისუფთავის დაცვა. სისუფთავე მოეთხოვებოდათ როგორც კარავში, ისე ტაძარში მომსახურეთ. მღვდლად დანიშნვის დროს მღვდელმთავარმა აარონმა და მისმა ვაჟებმა ჯერ იბანავეს და შემდეგ ჩაიცვეს მათთვის განკუთვნილი ტანსაცმელი (გმ. 29:4–9; 40:12–15; ლვ. 8:6, 7). კარავში მსახურების დროს მღვდლები ხელ-ფეხის დასაბანად სპილენძის აუზში ავსებულ წყალს იყენებდნენ, ხოლო ტაძარში მსახურების დროს – დიდ მრგვალ აუზში ავსებულ წყალს (გმ. 30:18–21; 40:30–32; 2მგ. 4:2–6). გამოსყიდვის დღეს მღვდელმთავარი ორჯერ ბანაობდა (ლვ. 16:4, 23, 24). ის, ვინც განტევების ვაცს გაუშვებდა, ბანაკის გარეთ შეწირული ცხოველების ნაწილებს გაიტანდა ან წითელ დეკეულს გაიყვანდა, ბანაკში არ უნდა დაბრუნებულიყო, სანამ არ იბანავენ და ტანსაცმელს არ გაირეცხავდა (ლვ. 16:26–28; რც. 19:2–10).